

10 На когото сицки те ѿ мѣлко до големо внимамеѧх, и говореѧ: тѡм є голема та сила Бѣїа.

11 И глѣдаха съ вниманїе на него, зашото многа времена приводеше во йзгмлениe со свойте болхвованїя.

12 Но когато повѣроваха Фїліпп, който благовѣствуваше за царство то Бѣїе, и за йме то Іисусъ-Христово, крѫщавахасе и мѣжие и жени.

13 И съмъ Симонъ повѣрова, и като се крѣстї, седеше оѣ Фїліппа: и понеже глѣдаше че бѣватъ ѿ нѣгѡ големи чудеса и знаменїя, чудешесе съ велико оудивленїе.

14 И като чѣхъ апостоли те който бѣха во Іерасалимъ, зашоди Самаріа прѣа слово то Бѣїе, пратиха имъ Петра и Іоанна,

15 Който като слѣзоха (въ Самаріа) помолихасе за нѣхъ да прѣиматъ Дѣхъ сѣй.

16 Зашото юще не бѣше слѣзналъ Дѣхъ сѣй ни на единогд ѿ нѣхъ, но токму бѣха крѣстени во йме то на Гдѣ Іисусъ.

17 Тогава си тѣрїха рѣцѣ те на нѣхъ, и прѣимаха Дѣхъ сѣтаго.

18 И като видѣ Симонъ, зашоди съ тѣренѣ то на апостолски те рѣце да вѣашесе Дѣхъ сѣй, принесе имъ среѣбро.

19 И рѣче: дайти и мѣне таа вѣсть, да на когото си тѣримъ

рѣцѣ те, прѣима Дѣхъ сѣй.

20 И Пётръ мѣ рѣче: среѣбро то ти да погибне съ тѣкѣ зѣденїю, зашото си помыслилъ че съ пары се купѣва даръ Бѣїи.

21 Нѣмашъ чѣсть нито мешавина въ това обученїе: зашото сѫрдцѣ то ти не є право предъ Гдѣ.

22 Покайся за лжакство то ти, и молисе Гдѣ, нѣгли ще да ти се прости помышленїе то на сѫрдцѣ то ти:

23 Зашото те глѣдамъ че се нахождашъ въ горчива жалка, и въ сѣкоя неправда.

24 И ѿговори Симонъ и рѣче: помолите се вѣе за мѣне ко Гдѣ, да ме не постыгне никакое ѿ тѧ шото рѣкохте.

25 Онъ прѣоче като засвидѣтелствоваха и благовѣстїя слово то Бѣїе, вѣрнѧхасе (пакъ) во Іерасалимъ, и на многа селѧ Самарийски проповѣдахъ єунагелїе то.

26 И йѣг҃лъ Господень рѣче на Фїліппа, и говореше: стань та иди на полѣднна та страна, на пѣтьлатъ който слази ѿ Іерасалимъ въ Газа: и той є пѣстъ.

27 И стана и пойдѣ: и єто, єдинъ чловѣкъ ѿ Еліопїа, єунагъ, вѣломѣжа на Еліопска та царница Кандакіа, който бѣше настоѧтель надъ сицко то и иманѣ, и дошелъ бѣше да се поклони во Іерасалимъ,